

ZVON

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

SV. JAN NEPOMUCKÝ - 16. května

Janova životní data jsou dostatečně známa. Jeho jméno naznačuje, že pocházel z Pomuku. Už jako mladík je jmenován v r. 1369 mezi písaři a notáři při úřadu pražského arcibiskupa Jana Očka z Vlašimě, jehož byl sekretářem. Tehdy mu bylo něco málo přes dvacet let a byl klerikem pražské diecése. Až v roce 1374 jej arcibiskup doporučil papeži Řehoři XI., aby mu přidělil nějaké obročí. Ale až papežský rozkol a důvěra Očkova nástupce Jana z Jenštejna, který používal Jana také jako sekretáře, mu získal oltářnictví ve vlašimsko-jenštejnské kapli pražské katedrály a morová rána v r. 1380, kdy pomřelo mnoho duchovních, i osiřelou faru sv. Havla v Praze. Rok nato odešel Jan nadobro z úřadu generálních vikářů a zdokonalil se studiem na pražské universitě v církevním právu. V r. 1381, už po kněžském svěcení, s povolením svého arcibiskupa odešel na padovskou universitu. Tam byl zvolen v r. 1386 rektorem zaalpských studentů, tam získal doktorát církevního práva a vrátil se pak do Prahy ke své faře. Vzdal se také kanovnictví u sv. Jiljí, které podle zvyku doby mu pomohlo vydržovat se na studiích v době, kdy nebylo nadací, a stal se vyšehradským kanovníkem. Na podzim r. 1389 jej jmenoval Jan z Jenštejna svým generálním vikářem.

V tomto úřadě, jenž mu ukládal velkou odpovědnost v církevní správě, dosáhl mučednické smrti. Protože hájil práva církve a její svobodu proti zvůli krále Václava IV. více než ostatní, králův hněv se soustředil především na něj. Panovník se sám zúčastnil jeho mučení, a když na jeho následky zemřel, dal ho shodit s mostu do Vltavy, v noci 20. března 1393.

Několik desetiletí po jeho smrti se začala šířit zprávy že král ho dal zabít proto, že se zdráhal vyzradit zpovědní tajemství. Tak mučedník za svobodu církve začal být ctěn jako svědek svátostného tajemství. Jako mučedník zpovědního tajemství byl prohlášen za svatého 19. března 1729 v Lateránské bazilice v Římě. Průzkum jeho ostatků, provedený vědeckou komisí

v letech 1971-1973 potvrdil, že Jan Nepomucký, jak byl později běžně nazýván, byl skutečně mučen, jak to dokazují i nálezy na jeho kostech.

Jeho smrt tedy není náhodná. Je jenom smutným závěrem marného snažení arcibiskupa zabránit násilí páchanému na církvi a na církevních osobách, když zastrašení duchovní couvali, kdykoliv šlo o osobní odpovědnost.

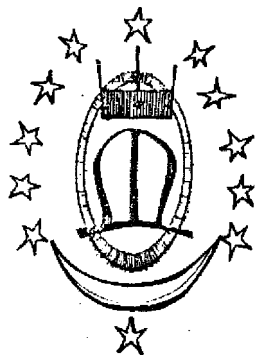
Svatý Jan Nepomucký se jistě nestal světcem proto, že byl na zemi třtinou klátící se podle vanutí větru. I on zažil hluboké a tragické změny, zasahující nepříznivě nejen do veřejného života, ale také do života jednotlivců, kteří byli postaveni před volbu. I přes měnící se časy však Jan setrval na místě. Smrt jej zastihuje tam, kde před čtvrt stoletím začínal svou službu církvi. Zůstal pravou rukou svého arcibiskupa v dobách dobrých i zlých. I tehdy, když jeho kolegové couvali a zastrašení velili menší časné zlo.

Domnělé zpovědní tajemství učinilo z Jana jednoho z nejmilovanějších světců. Poněvadž byl uctíván jako zpovědník, nikdy se nestal patronem ani místním, ani stavovským, ale patronem hříšníků - všech křesťanů. Prst na ústech a štóla přitahovaly a přímo vyzývaly k důvěrnému svěřování. Tak se stal Jan nebeským zpovědníkem celého křesťanského světa. Svěřovali se mu s tím, s čím se ostýchali předstoupit před přísné pozemské zpovědníky. Jan totiž dovedl naslouchat, aniž by prozradil jediné slovo a přitom z jeho úst nevyšla výtka ani tvrdé pokárání. Když se čtou staré zápisy o jeho divech a vyslyšeních, je zarážející s čím vším se na něho lidé obraceli. Ale to už předem věděli, že jim vyznání světci přinese nejen vnitřní klid a světlo, ale také že je svou přímluvou vyvede z jejich strastí.

Lid měl k svému spolurodáku poměr důvěrný. Hlásil se k němu nejen jako k světci vždy ochotnému pomáhat v trampotách života, ale také jako k ochránci své země, k "milému vlastenci", který jí měl chránit také "od hanby světské". Dokonce v jeho přímluvu se kladla větší důvěra než v starobylé zemské ochránce. Jeho ochraně byl svěřen i jazyk, protože on sám svým zachovaným jazykem hovořil svou rodnou řečí. Proto se stal i jejím strážcem. A v devatenáctém století se oslavy jeho svátku stávaly slavnostmi celonárodními, lidovými. Byl svému národu nejmocnějším buditelem. Je jím i dnes.

("V jednom společenství" - "Velehrad" - Řím 1980.)

* * *

Preto dostáva človek nebeskú útechu, aby udatnejšie zdola-
lával protivenstvá.

Niekedy zas prichádza pokušenie, aby sa človek nevypínal
svojou cnosťou,

Diabol nespí a ani telo ešte neumrelo. Preto neprestávajú
pripravovať sa do boja, lebo sprava i zľava máš nepria-
teľov, ktorí nikdy neodpočívajú.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

M A R I A - M A T K A K R I S T O V A A M A T K A C Í R K V E

* Jaké je Mariino místo v tajemném těle?

Maria je matka Kristova a i matka tajemného Kristova těla.

* Čím si Panna Maria zasloužila titulu matky tajemného těla Kristova?

Tento titul, jako většina titulů Mariiných, vyvěrá ze tří základních skutečností:

a/ z ní druhá božská Osoba přijala lidskou přirozenost. Ona je matka Krista, našeho bratra, a tím matka celého lidského pokolení;

b/ svým úplným ztotožněním s obětí, v níž Kristus přinesl sám sebe na kříži, a přijetím této oběti Maria spolupracovala na našem vykoupení, a tím si získala nového práva na titul matky lidstva;

c/ všechny milosti, které nám Kristus zasloužil na kříži a které on, jako hlava, přivlastňuje údům svého tajemného těla, jsou rozděleny na její mateřskou přímluvu.

* Které jiné tituly vyvěrají z těchto tří skutečností?

Maria se nazývá "královnou nebe i země".

V plném ovšem a vlastním slova smyslu jenom Ježíš Kristus, Bohočlověk, je král. Ale také Maria matka božského Krista, jako jeho společnice v díle vykoupení, v jeho zápase s nepřáteli a v jeho konečném vítězství nad nimi, má podíl, ač jen omezeně a obdobně, na jeho královské důstojnosti (enc. O královské důstojnosti Mariině).

* * *

Říkáš - Bůh mě nevyslyšel.
Chyba bude někde v modlitbě,
ne u Boha. Myslíš, že Syn Boží
by ti odmítl nějakou milost,
když neodmítl zemřít za tebe
na kříži?

Všemohoucnost Boží je bezmezná
Avšak vzhledem k svobodě lidské
vůle je omezena rozměry
naší důvěry v Něho.

- Marie Holková.

Pamatujte na to, že jsme jenom prach:
dny člověka jsou jako tráva,
rozkvetou jak polní květina,
sotva ji ovane vítr, už jí není,
nezůstane po ní stopy.

Žalm 102: 14-16

1. - Za zemřelého Ludevíta J. Šebestu - jeho manželka a dcera
- Za zemřelou sestru Annu Srubjanovu - manželé Okénkovi
- Za zemř. rodiče Viktora a Margitu Luky - manž. Šebestovi
- Za zomrelé členy rod. Durkechovej - paní Josephine Dolan
2. - Za zomrelého manžela Štefana - paní Jolana Pagáčová
- Za zemřelého manžela Jana Bendíka - paní Anna Bendíková
- Za zemř. tatínka Henry Kowalika - rod. Louis J. Jurča
3. - Za zemřelého Jana Kovara - jeho manželka pí. A. Kovar
- Za zomrelé členy rod. Durkechovej - pí. Josephine Dolan
- Za zemřelého Petra Machálka - rodina Pavla Blaho
4. - Za zemřelého Dra. Ing. Emila Šípa, S.N.C. - přátelé
- Za zdraví, B. ochranu, požehnání a úmysly pí. A. Trlicové
- Za zemř. Paulinu Eplerovu a rodinu - pí. Anna Bendíková
5. - Za popraveného Brig. Gen. Frant. Krátkého a jeho zemřelou manželku Marii - manželé Krátcí
6. - Za zemřelé babičku a dědečka Slováčkovy - rod. Malíkova
- Za zomrelého Roberta Horáka - paní Josephine Dolanová
- Za zemř. Štefana Mošovského - manž. Petr a Marie Otruba
7. - Za zemřelou Annu Srubjanovu - paní Anna Kovarova
- Za zemřelého Jana Kolarčíka - paní Anna Bendíková
8. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Antonii Křenčíkovu - manželé Okénkovi
- Za zemřelé tři bratry Slováčkovy - paní Aloisie Lukšová
- Za zemřelou Marii Kolarčíkovu - paní Anna Bendíková
9. - Na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodiní v 60ti leté společné cestě životem a vyprošení zdraví a milostí - manželé Jánošovi
- Za zemřelého Josefa Ulvera - paní Milena Šebor Knoll
10. - Za zemř. rodiče Antonína a Karolinu Slováčkovy - pí. Aloisie Lukšová
- Za zemřelou Annu Srubjanovu - rodina Tomečkova
11. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
- Za zemřelou Annu Srubjanovu - rodina Kubelkova
12. - Za všechny naše drahé a milované - živé i zesnulé - maminky
13. - Za zemř. Štefana Mošovského - rodiny: Filova, Kubelkova a Dobošova
- Za zemřelou Annu Hricovu - paní Marie Kanyerová a manželé Škrkoňovi
14. - Za zdraví, B. ochranu a požehnání panu Kurečkovi k 70. manž. Okénkovi
- Za zemřelou Marii Konečnou - přítelkyně paní Marie Vaňková
- Za zemřelého manžela Jana - paní Aloisie Lukšová
15. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
- Za zemřelého Dra. Karla Štekra - jeho manželka s rodinou
16. - Za zemřelou Růženu Krejčí - manželé Pavel a Drahomíra Blahovi
- Za živou a zemřelou rodinu Hildy a Bohuše Hálky
17. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání paní Antonii Křenčíkové k Narozeninám - manželé M. a B. Horákoví
18. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová

18. - Za manžele Jochovy k Zlatému manželskému Jubileu - rodina Křenčikova
- Za manžele Jochovy k Zlatému manželskému Jubileu - rodina Horáková
19. - Za zemřelé rodiče Křenčikovy a Poláškovy - manželé Křenčikovi
20. - Za zemřelého Vladimíra Požustu - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemřelou maminku Hedviku - rodina Paličkova
21. - Za zemřelou Andělinu Galekovu - paní Aloisie Lukšová
- Za zemřelého Štefana Mošovského - manž. Frant. a Anežka Okénkovi
22. - Za zemřelého Nika Kanyera - jeho manželka a dcera s manželem
- Za zemřelého Jana Jurenu - paní Anna Kovarova
23. - Za zemřelého Dp. Bohumila Hrubého - paní Aloisie Lukšová
- Za stálé zdraví a B. ochranu pro rod. Morris a Okénka - manž. Okénkovi
24. - Za zemřelého Dp. Františka Kovalského - paní Aloisie Lukšová
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro celou rodinu Schroeder
25. - Za zemř. Dra. Josefa Sedlaříka ve 2. výročí jeho úmrtí - manželka
- Za zemřelého Pavla Topenčíka - jeho manželka
- Za zemřelé členy rodiny - paní Marie Cerichová
26. - Za zemřelé rodiče a za celou rodinu - rodina Malíkova
27. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro maminku Annu Krajčovu
k sedmdesátým Narozeninám - rodina Krajčova
- Za zemřelého Štefana Mošovského - manželé Kurečkovi
28. - Za duše v očištění - paní Aloisie Lukšová
- Za zemřelou Elsie Parks - manželé Kurečkovi
29. - Za manžele a děti Jana Lukše - paní Aloisie Lukšová
- Za 92.000 žen, které zahynuly v ženském koncentračním táboře v Ravensbrücku - paní Milena Šebor Knoll
30. - Za manžele a děti Eduarda Lukše - paní Aloisie Lukšová
- Za zemř. rodiče F. a F. Jurčovy a bratra Vojtěcha - rod. Louis Jurča
31. - Za zemřelého Dra. Ladislava Růžka - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemř. rodiče F. a F. Jurčovy a bratra Vojtěcha - děti s rodinami

* * *

ZEMŘELI: Ing. Dr. Emil Šíp, S.N.C., sestra p. Okénky Anna Srubjanová, Marie Jelínková, Štefan Mošovský a Elsie Parks. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ: VYSLYŠ NÁS!

! MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

Manželé Jánošovi slaví DIAMANTOVÉ a manželé Jochovi ZLATÉ MANŽELSKÉ JUBILEUM. Paní Georgina Kvapilová se dožívá ŠEDESÁTKY, paní Anna Krajčová a pan Rudolf Kurečka SEDMDESÁTKY, paní MUDr. Marie D. Böhmová PĚTASEMDESÁTKY a paní Antonette Šantava OSMDESÁTKY. - Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy

veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

VŠICHNI MUSÍME ZEMŘÍT. Je to tak samozřejmé, že na to ani nemyslíme. A měli bychom. Po stránce duševní - a to hlavně - ale i po té hmotné. V poslední době i v naší krajanské rodině odešlo několik přátel bez poslední vůle ařádně jmenovaného jejího vykonavatele. Mysleme na poslední věci!....

SVATÝ OTEC JAN PAVEL II. ve své lásce a otcovské péči o naše duchovní dobro a duchovní potřeby jmenoval pro Čechy a Slováky žijící mimo rodnou zem biskupy Msgra. Dra. Jaroslava Škarvadu a Msgra. Dra. Dominika Hrušovského. Otec biskup Škarvada jmenoval svým osobním zástupcem pro náš americký kontinent Otce Dra. Petra Esterku. V zájmu jednoty a koordinace veškeré pastorace je třeba obracet se na něho a ulehčit mu v jeho nemalých starostech. Pro Vaši potřebu zde jsou adresy:

Msgr. Dr. Jaroslav Škarvada
Piazza Esquilino 24
00185 R o m a - I T A L Y

Msgr. Dr. Dominik Hrušovský
Inst. Slovacco dei Ss. Cirillo e Metodio
Via Cassia km 14.5
00123 R o m a - I T A L Y

Rev. Dr. Petr Esterka
College of St. Catherine
2004 Randolph Ave.
St. Paul, MN 55105

* * *

Josef Václav Sládek: SVĚ MATCE

Tak prostě jít a zbožně žít,
jak ty jsi šla, to ve všem vše,
a tišinou a vlnobitím
mír hledat, nalízt v duši své.

A nepřemýšlet, jak co bude,
jen trpělivě brát, co jest,
a s úsměvem a těchou všude
pomáhat jiným kříž svůj nést.

Svou povinnost vždy najít ráno
a plniti ji celým dnem
a večer, vše když dokonáno,
zrak zavřít smírným, tichým snem.

* * *

Kdo nezačíná s cílem, velmi se mýlí. Záležitosti, které začínáme ukvapeně bez zralé úvahy, končí spíše neúspěšně než zdárně. Platí-li to všude a ve všem, tím více ve věci spásy, kde je zmýlená věčnou zmýlenou.

Kéž bychom byli tak prozíraví, aby-
chom věděli, co děláme a kam jdeme.

(JISKRY SV. IGNÁCE)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

D O N B O S K O

- Vyhradím vám to. Ale iným to nehovorte, aby ma azda nevysmiali. Nedávno po sv. prijímaní ocitol som sa vo zvláštnom stave. Zdalo sa mi, že vidím pred sebou širokú, tmou zahalenú rovínu. Veľké množstvo ľudí chodilo po nej, sem-tam sa túlajúc a blúdiac. Jeden z nich sa celkom priblížil a povedal mi, že je to Anglicko. Potom som videl prichádzať pápeža Pia IX. Bol v rúchu pápežskom a s horiacou fakľou sa blížil k tmavej rovine. Ale čím väčší sa blížil k nej, tým väčší mizla tma a nastávalo tam jasno ako vo dne.

- Horiaca fakľa - povedal mi istý hlas - znamená vieru, ktorá musí Anglicko ožiariť.

Toto videnie rozpovedal potom Sv. Otcovi Don Bosko sám. Pápež sa zadíval naňho prenikavejšie a na konci poznamenal:

- Toto videnie ma bude len povzbudzovať, aby som ešte účinnejšie pracoval za návrat Anglicka do Cirkvi. Ale počujte, Don Bosko, nedostali ste aj vy takto dajaké pokyny pre založenie a vedenie svojho diela?

Nečekaná otázka prekvapila Don Boska a nútila ho, aby svoje sny porozprával Sv. Otcovi.

- Viete čo? Napíšte tie sny dopodrobna, ako sa vám snivali - radil mu pápež. - To je dedičstvo, ktoré musíte zachovať svojim synom.

Don Bosko slúbil, že to z poslušnosti spraví. Ale minulo deväť rokov a nenapísal nič. Keď r. 1867 prišiel na druhú návštevu, pápež sa ho pýtal:

- A tie sny?

- Nemal som kedy, Svätý Otče!

- Tak dobre, teraz vám to už nehovorím ako radu, ale vám rozkazujem, a-byste sny napísali. Všetky ostatné práce musia tejto povinnosti ustúpiť.

Don Bosko poslúchol. Saleziánska spoločnosť môže tomuto zákroku Pia IX. ďakovať, že má šesť hrubých osmorkových zošitov, tzv. "Záznamy oratória od r. 1835 do 1855". Don Bosko v nich opísal všetky svoje sny, v ktorých dostal rozkazy a úpravy pre svoje podniky a pre ich vedenie.

Pius IX. bol natoľko presvedčený o Don Boskovom nadprirodzenom osvietení, že vo veľmi dôležitých veciach i on sám si pýtal od neho radu a ňou sa i riadil. Napr. po dobytí rímskej brány Porta Pia všetci radili pápežovi, aby ušiel z Ríma, ako r. 1848. A pápež bol na to už aj odhodlaný. Ale prv, ako by to uskutočnil, požiadal o radu i Don Boska. Don Bosko sa modlil o nebeské osvietenie. Po vrúcnych modlitbách napísal Sv. Otcovi:

- Strážca a anjel Izraela musí ostať na svojom mieste, na stráži posvätnéj skaly a svätej archy.

Kardinál Cagliero, ktorý tento Don Boskov list odpisoval, pod prisahou potvrdil, že to tak bolo.

Dóvera Pia IX. k Don Boskovi a zvláštna radosť, akú maval z toho, keď sa s ním mohol pohovárať a poradiť, prejavovali sa i v tomto návrhu:

- Don Bosko - vrazil mu raz pápež - nemohli by ste vy z Turína odísť a

usadiť sa v Ríme? Či by to azda mohlo škodiť vašej Spoločnosti?

- Svätý Otče, zahynula by.

Pápež viac naňho nenalieval, a Don Bosko sa svojmu vznešenému priateľovi priznal, že by nevládal odísť od svojich chlapcov.

Z tých a mnohých iných podrobností je zrejmé, že Don Boska prijímali vo Vatikáne nie ako sluhu, ale ako priateľa. Boli to dve sväté duše, ktoré sa našli, pochopili a v istých chvíľach aj vzájomne podporovali a doplňovali. Ale i toto sväté priateľstvo muselo prejsť neskôr ohňom trpkých skúšok, ktoré mu pripravili zlostní pletichári.

- Ja neviem, čo som len mohol spraviť Don Boskovi - žaloval sa pápež Pius IX. koncom roku 1877. Tri razy som mu už písal, a on mi ani len neodpovie.

A v Turíne sa zasa Don Bosko zožieral:

- Koľko ráz som už prosil Svätého Otca o to i o to, a on nič.

Iba po čase vysvitlo, že listy medzi Píom IX. a Don Boskom niekto podvodne zadržoval. Don Boskovi turínski neprajníci mali svojich pomocníkov i v samom Vatikáne a zlostné ruky ich nepriateľstva siahali až do pápežských izieb. Keď sa toto všetko Pius IX. dozvedel, pozdvihol oči k nebu a hlboko zo srdca si vzdychol:

- Ach, len trpezlivosť! Pazienza!

Ale tej trpezlivosti a oddanosti do vôle Božej bolo veľmi treba i Don Boskovi. V decembri r. 1877 tri razy mu odopreli audienciu u Sv. Otca. Don Boskovi nepriatelia zneužívali svoje postavenie. A to ho trápilo tým väčšmi, čím lepšie predvídal zo svojho videnia, že dni Pia IX. sú už spočítané.

(Alberti - Jur Koza-Matejov: DON BOSKO.)

Josef Lada:

D E T E M

Vařila myšička kašičku
na zeleném rendlíčku;
přijde dětí jako smetí;
každému dá kousíček,
až je prázdný rendlíček.

* * *

Vařím,
vařím kašičku
na tom
malém rendlíčku:
ten vaří,
ten smaží,
ten peče,
ten jí,
ten říká: mrňousek,
dej kousek,
matla, matla -
matlafousek!

* * *